

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥

Aasaa, Third Mehl:

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥

The self-willed manmukhs are dying; they are wasting away in death.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥

In the love of duality, they murder their own souls.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥

Crying out, "Mine, mine!", they are ruined.

ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥

They do not remember their souls; they are asleep in superstition. ||1||

ਮਰੁ ਮੁਇਆ ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥

He alone dies a real death, who dies in the Word of the Shabad.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

The Guru has inspired me to realize, that praise and slander are one and the same; in this world, the profit is obtained by chanting the Name of the Lord.

||1||Pause||

ਨਾਮ ਵਿਹੁਣ ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥

Those who lack the Naam, the Name of the Lord, are dissolved within the womb.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥

Useless is the birth of those who are lured by duality.

ਨਾਮ ਬਿਹੁਣੀ ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥

Without the Naam, all are burning in pain.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥

The Perfect True Guru has given me this understanding. ||2||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥

The fickle mind is struck down so many times.

ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥

Having lost this opportunity, no place of rest shall be found.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥

Cast into the womb of reincarnation, the mortal lives in manure;

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥

in such a home, the self-willed manmukh takes up residence. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥

I am forever a sacrifice to my True Guru;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥

the light of the Gurmukh blends with the Divine Light of the Lord.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥

Through the Immaculate Bani of the Word, the mortal dwells within the home of his own inner self.

ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥

O Nanak, he conquers his ego, and remains forever detached. ||4||6||45||